

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.369 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 94.635/X-9734.**

In zake : Godelieve SCHELKENS,
wonende te 2580 PUTTE,
Mechelbaan 641

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVOETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Frans Halsvest 33 bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godelieve SCHELKENS op 17 augustus 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 9 juni 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van haar beroep ingesteld tegen de beslissing van 8 april 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij haar de regularisatievergunning wordt geweigerd voor een verbouwing aan een alleenstaande woning op een perceel gelegen te Bonheiden, Berentrodereef 81, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 188/2/a en 189/2/c;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. KEIRSMAEKERS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat G. BERVOETS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster op 8 januari 1998 de regularisatievergunning aanvraagt voor het verbouwen van een alleenstaande woning; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden op 13 augustus 1998 de regularisatieaanvraag weigert; dat verzoekster op 10 september 1998 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 8 april 1999 beslist het beroep niet in te willigen; dat verzoekster op 17 mei 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 9 juni 2000 beslist het beroep niet in te willigen; dat dit thans de bestreden beslissing is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie als exceptie opwerpt dat verzoekster geen belang heeft bij de zaak "waar dat de overheid bij gebreke aan het betreffende certificaat nimmer een regularisatievergunning had kunnen verlenen";

Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie, inzake de ontvankelijkheid, doet gelden dat het eventueel ontbreken van het bewuste certificaat op zich geen motief was tot weigering van de aangevraagde vergunning en de afwijzing van de door haar ingestelde beroepen, dat zij wel degelijk over het rechtens vereiste belang beschikt, dat immers het bestuur, hetwelk de thans bestreden

beslissing heeft gewezen, zelf beslist heeft "om over een eventuele (intussen afgeschafte) dwingende bepaling heen te stappen en daarvan een weigeringsmotief te maken zodat thans niet kan worden voorgehouden dat verzoekster geen belang heeft", dat verzoekster verder nog opwerpt dat "verwerende partij zelf niet de ontvankelijkheid (op welke grond ook) betwistte en dat de regelgeving waarheen in het verslag van het auditoraat wordt verwezen, is afgeschaft";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van verzoekster, waarbij onder meer wordt gesteld dat "het eventueel ontbreken van het bedoeld certificaat op zich geen motief was tot weigering van de aangevraagde vergunning en het afwijzen van de beroepen ingesteld door verzoekster", niets afdoet aan de vaststelling dat verzoekster op het ogenblik van het instellen van de vordering tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikte; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat derhalve verzoekster op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien verzoekster reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat verzoekster hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan belang, dewelke van openbare orde is en derhalve door de verwerende partij in de laatste memorie kon worden opgeworpen, gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.